

Pavel Petr / 1969, Zlín / básník, malíř, dramaturg, kurátor, redaktor literární rubriky a poesie v PZ

Vyučil se obráběčem kovů, pracoval jako zámečník, dílenský plánovač. V polovině 90. let byl blízkým spolupracovníkem revue *Box* Jiřího Kuběny, v letech 1995-1997 byl redaktorem revue *Host* v Brně. Pracoval jako knižní editor v nakladatelství *Kniha Zlín*, vlastní ediční řada – *Walt – Vratký oheň*, v revue *Prostor Zlín* má na starosti literární část, kde publikuje současné české básníky. Od roku 1992 je zaměstnaný v Krajské galerii výtvarného umění ve Zlíně, kde je dramaturgem doprovodných pořadů – *Básníci v prostoru Zlín a Orfeův krevní obraz*. Je také kurátorem výstav – *Kuběna a Nezval*, *Karel Hynek Mácha – Slunce jasná světů jiných*, *Jiří Kolář – Aristokrat umění*, *Karel Hlaváček – Jsou ohně marny*, *Karel Jaromír Erben... a život lidský jako sen! Jiří Karásek ze Lvovic – Barevné květy uschly v tón jak ze skla*, *Otokar Březina a Jakub Deml – A bude to slavná chvíle! Karel Čapek – Fine notes – A ta cesta byla dobrá*, *Julius Zeyer – Arkádie*.

Do roku 2001 vydal devět knih poesie:

Děšť ve vězení řeky, *Křest za hluboké noci*, *Zlé brusy nože*, *Rána střeleb*, *Trojlodí Jakuba*, *Za svítání Morava*, *Andělům víno*, *Srdéčko skončí*, *Javor mrazu javor*, následovala skladba rozdělená do jednotlivých knih - *S tebou tmavé louky roztroušených ostrovů – elegie*, *Řeckořím*, *Ve spánku sluncem jsi voněl*, *Apollónové s černými olivami*, *Ostrovánek*, *Nic na sobě nemít*, *Eféb směje se mezi jinými slovy*, vydávané v jednotné grafické úpravě. Vydal deníkovou prózu – *Z Javoriny*. Dosud vyšly dva výběry – *Aréna Pegas* v nakladatelství *Host* a výběr z milostné poesie – *Ucítíš slanou chuť a potom vůni hermelínu* v nakladatelství *Protimluv*.

V roce 2023 vyšel první svazek souborného *Díla Pavla Petra – Elegie IV.*, v nakladatelství *Větrné mlýny* v Brně. Dále edice pokračovala v roce 2024 svazkem II. *Velká Morava* a svazkem III. *Trojlodí*.

Autor je zastoupen v mnoha českých a zahraničních antologiích poesie, jeho verše byly přeloženy do francouzského, ruského, německého, polského, slovinského, italského a portugalského jazyka. V řeckém jazyce vydal samostatnou knihu – výběr z poesie – *K nejbližším ostrovům*.

Vlastní kresby a malby uváděl na samostatných výstavách – 1988, Art studio Stolárna, Valašské Klobouky / 1999, Nakladatelství Vetus via, Brno, 2004 / Krajina pro J.C. (Jean Cocteau) Galerie Jiřího Jílka, Šumperk / 2012, Krajina pro L. M. (Ladislav Medňanský), Galerie Rubrum, Ostrava / 2014, Horské kresby (Roháče), Ukradená galerie, Děčín / 2015, Krajina pro S.P. (Sando Penna), ZAS – Hvězdárna, Zlín / 2015, Fragmenty, torosa, verše, GAG, Galerie Garáž, Zlín / 2016 Krajina pro K.K. (Konstantinos Kavafis) Galerie Doma, Kyjov / 2020, Lissos, Trigon, Praha.

Kresby a malby jsou vesměs záznamem krajiny, hor a pobřeží, některé kresby jsou inspirované lidovými motivy, ornamenty, krojovou výšivkou (Moravské Slovensko, Bílé Karpaty, Slovensko, Západní Tatry - Roháče, Sicílie, Řecko, Peloponés, Kréta, Gavdos).

Václav Mílek, ředitel Krajské galerie výtvarného umění ve Zlíně, vydavatele PZ

Václav Mílek vystudoval dějiny umění na Masarykově univerzitě v Brně a zároveň ekonomiku a management na Fakultě podnikatelské VUT. Po studiu absolvoval roční kvalifikační program v oboru kulturní management, v rámci kterého pracoval v tradičním sídle land artu, galerii Kunstverein Springhornhof v severoněmecké vesnici Neuenkirchen.

Z této zahraniční stáže vzešel i Mílkův nejvýraznější kurátorský počín, výstava *Obydlená místa / Bewohnte Orte* s podtitulem *Iluze o městě a venkově*, které se kromě mladých německých umělců zúčastnila držitelka Chalupeckého ceny Kateřina Šedá nebo skupina Rafani. „Umění ve veřejném prostoru je mi blízké, ale jako kurátor se pochopitelně snažím mít co nejširší přehled,“ říká Mílek.

Zlínská galerie vznikla v roce 1953. Těžištěm jejích sbírek, které byly založeny mimo jiné na nákupech ze Zlínských salonů z let 1936–1948, je umění 1. poloviny 20. století. Podle nového ředitele však instituce žije současností. „Vedle Galerie Klatovy/Klenová jsme jednou z mála krajských galerií, které se věnují mladému umění,“ říká Mílek s odkazem na Zlínský salon mladých. Galerie rovněž vydává odborný čtvrtletník *Prostor Zlín*.

Zdroj: <https://www.artantiques.cz/milek-neni-april>

Pavel Preisner / *1970, Zlín / malíř, básník, pedagog, autor esejí o výtvarných umělcích v PZ

Malíř, básník, pedagog na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění. Vedoucí oboru Užitá malba. Absolvoval studium na KVV PdF UP Olomouc (1989–96).

Člen Romantického sdružení *ROMAN* (A. Szotkowski, M. Navrátil a P. Preisner), volného uskupení *Ohne Tittel, Spolku olomouckých výtvarníků* a účastní se cyklu výstav zlínských výtvarných umělců *Zlínský okruh*. Od roku 1992 se účastní skupinových výstav, od roku 1994 vystavuje samostatně. Dvacet pět let píše o výtvarném umění. Eseje, recenze a texty do katalogů. Zahájil desítky výstav.

Vydal básnické sbírky *Ulomili* (1996, Host, Brno), *Usuch* (2000, Host, Brno), *Budem nudlit* (2005, MaPa, Brno), *Cosí s čímsi* (soukromý tisk péčí Dominika Mačase), *Srst smrku* (2020, Archa Zlín), *Kůstky stébel* (2020, JáSám, Zlín), *Haiku* (2023, Archa Zlín), *Santiago de do kostela* (2024, Archa Zlín).

Před třemi lety sám pro sebe zrušil dělení času na čas práce a volný čas. Existuje pro něj jen čas jeden a má společného jmenovatele: poezie – sem patří i malba, což je poezie z barevných skvrn (sem patří i „vyučování“ na ZSVOŠU). Žije permanentní performanci. Převážně ve Zlíně.

Lubomír Jarcovják / 1962 / sochař, malíř, grafik, pedagog, člen redakční rady PZ

Život umělce a výtvarného pedagoga Lubomíra Jarcovjáka je pevně spojen se Zlínem. Svá tvůrčí zkoumání Jarcovják odvíjí v širokém kontextu mnoha technik a médií, které i přes zdánlivou různorodost poutají svou vnitřní provázaností. Zabývá se grafikou, vytváří autorské papíry a knihy, buduje prostorové kompozice, objekty z betonu, sochy i monumentální realizace zasahující do veřejného prostoru, soustředěně rozvíjí projev malířský, a to vše ve specifických kombinacích kodifikovaných materiálů a přístupů s materiály a postupy netradičními. Východiskem jeho realizací jsou úvahy o základních zákonitostech a polaritách, které jsou zakotveny v řádu světa i v existenci člověka. Zůstává zaujat zejména elementárními formami geometrické povahy, které se proměňují v závislosti na zvoleném materiálu a významových odkazech.

Lubomír Jarcovják vstoupil na výtvarnou scénu v 80. letech 20. století, kdy možnosti vlastního hledání nebyly snadné a narážely na různá omezení. Studoval výtvarnou výchovu a češtinu na Pedagogické fakultě brněnské univerzity a po absolutoriu se vrátil do rodného Zlína, kde v letech 1990-1999 pracoval jako správce depozitáře a kurátor státní galerie (nynější krajské galerie). V roce 1994 začíná působit jako výtvarný pedagog na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění a od roku 2014 vede praktickou výuku grafické tvorby na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Souběžně se naplno věnuje autorské tvorbě.

Jarcovjákovu dílo lze rozdělit do několika oblastí, které se vzájemně podmiňují. I když na sebe částečně chronologicky navazují, nelze je vnímat jako uzavřené ani jako osamocené, všechny totiž představují konstantní součást autorova projevu, pouze v určité době zintenzivněnou, jindy zase utlumenou. Jednu z oblastí představuje grafická tvorba, která Jarcovjákovu tvůrčí dráhu zahajuje a koncentruje se na symboliku základních geometrických forem: kruhu, čtverce a trojúhelníku. Již zde umělec zachází s tradičními technikami zcela svobodně, když je ozvláštňuje mořením, zlacením, kresebnými vstupy i perforacemi. Zatímco zkoumá různé možnosti uplatnění papíru jako autonomního objektového celku, rokem 1988 vstupuje do oblasti autorských papírů a knih. Ty zahrnují bohaté spektrum přístupů, mezi nimiž nejsou opomíjeny ani fragmenty reálného světa, jako jsou kousky přírodnin na straně jedné a umělé kovové prvky na straně druhé. Jarcovják se stále více vyvazuje z dvourozměrné plochy díla a během druhé poloviny 90. let začíná soustavněji vytvářet trojrozměrné objekty, v nichž se materiálově prosazuje hlavně beton. Prostorová tvorba záhy otevírá další tvůrčí oblast, kterou prezentují kamenné skulptury. Četné jsou i autorovy veřejné realizace, z nichž k nejimpozantnějším náleží Křížová cesta v Bukovanech. Souběžně počátkem nového milénia vznikají obrazy a obrazové objekty, které vedou k výraznějšímu zapojení systému barev. Stále se však jedná o kompozice založené na geometrických obrazcích, někdy určených pouze dvěma komponenty, jindy složitějšími sestavami několika ohraničených forem, z nichž část je vázána na strukturu nalezeného přírodního či umělého podkladu. Žádná z uvedených oblastí přitom není definitivní. Stále znovu se v každé z nich objevuje množství nových impulsů a podnětů, které pak Jarcovják po svém a jedinečném způsobem ve své tvorbě reflektuje.

Část textu Pavlína Pyšné

V Galerii Věž Lubomír Jarcovják vystavoval v roce 2023 – viz odkaz:

<https://www.svatojanskavez.cz/galerie-vez/2023/>

